

насяли до чисто вътрешни работи на сърбската държава, отъ къдъ и отъ кои епархии съ свикани български духовни лица? Може ли да се допустие, че епископи, архимандрити, игумени, иеромонаси и други духовници изъ тогавашното българско царство ще се покорятъ на заповѣдите Душанови и ще отидатъ въ Серезъ, на сърбския духовенъ съборъ и като български поданици, да рѣшаватъ въпроси, които диктува вътрешната държавна политика на *Сърбия*? На какво основание царь Душанъ ще свика български епископи, архимадрити и други изъ българското царство въ Серезъ, та да избиратъ новъ Ипекски сърбски патриархъ, намѣстото на починалиятъ Иоанима, да испрѣдятъ гърцкиятъ митрополити изъ Сърбската държава и да коронясватъ втори патриархъ за Сърбски кралъ *Душана*? Можало ли е да се допустне подобна не само неканоничностъ нъ и не съобразностъ съ международните отношения? Никакъ. Въ такива чисто вътрешни духовни и държавни въпроси съ присѫтствували епископи, архимадрити, игумени и други изъ епархиите, коитъ съ били подчинени на *Oхридската патриаршия*, и изъ епархиите, които съ били подчинени на Ипекската патриаршия, нъ въ които, духовенството е било българско, каквото е било и тѣхното паство. И само по такъвъ начинъ може да се каже, че въ единъ сърбски съборъ съ присѫтствували български епископи, архимандрити и игумени. Може ли, прочее, да се земе, че въ Македония, дори и въ време на Душана Силни, не е имало българско население; че таковъ население не е припознавано било, нито отъ сърбската държава, нито отъ сърбската църква? На това нека всѣки отговори както ще, послѣ изложенитѣ до тукъ исторически свидѣтелства, които съ извадени изъ съмитѣ сърбски лѣтописи и сърбски грамоти.

Ние спрѣхме историческите бѣлѣзки върху Сърбската държава подъ Нѣманичите до 1355 год. т. е. до смъртта на Душана. Това може да се види нѣкому неправедно исторически. Ние пакъ сторихме това на основание на историческите събития. Всичкитѣ сърбски области не съ никога били съединени въ едно; дори и въ царуванието на Душана Силни, много области